

DROMME (VAN) (*Pamfiel*, kloosternaam: P. *Teotiem*), Missionaris capucijn (Westvleteren, 9.6.1888 - Ieper, 21.12.1951).

Hij trad op 16 jarige leeftijd in het noviciaat der Capucijnen en werd op 10.6.1911 priester gewijd. Hij volgde 4 jaar de cursussen van Godgeleerdheid aan de Universiteit van Leuven en behaalde er in 1914 het licentiaat, wat in 1920 als doctoraat erkend werd. Na vijf jaar professor van wijsbegeerte te zijn geweest te Aalst (1914-1919), vertrok hij als missionaris naar de Oebangi-missie in Kongo en was er de eerste jaren werkzaam in Molegbe (1919-1924). In 1922 werd hij raadslid van de Reguliere Overste en tevens werd hij benoemd als pro-prefect door Mgr Carnonckel. In 1924 werd hij overste van de missiepost van Banzystad, wat hij zou blijven tot aan zijn laatste vertrek naar België in 1947. In 1925 werd hij reguliere overste, bestuurde de Prefectuur *sede vacante* in 1931 na de dood van Mgr Carnonckel, en werd dit jaar raadslid van de nieuw benoemde reguliere overste en van de nieuwe apostolische prefect. Hij zou deze taak van raadgever blijven vervullen tot 1947. Dank aan hem werd in 1939 de bijpost van Kotakoli geopend, waar later het klein seminarie zou geplaatst worden. Gedurende zijn kort interim-bestuur van de Prefectuur (1930-1931) legde hij de basis van de stichting van twee nieuwe posten: Boesinga en Bosobolo. Hij was een wijs man, niet veel van zeg, doch volhardend in zijn taak van pastoor der Sango's in Banzystad, waar hij drieëntwintig jaar de vorming der catechumenen op zich nam. Toen hij in 1948 naar zijn missie wou terugkeren, moest hij er om gezondheidsredenen definitief aan verzaken.

21 maart 1966.

A. Roeykens, o.f.m.cap.